

CALEXIT / ARANEXIT

written by Joan Fonollosa | 29 de novembre de 2016

Llegeixo al diari que darrerament ha revifat el moviment independentista a Califòrnia, liderat per l'associació "Yes, California Independence", un fet que, en un joc de paraules molt actual, s'ha rebatejat com a Calexit. Segons sembla, encara que l'associació va ser creada el 2004, el moviment ja existia des de fa molt de temps, i ara, amb la victòria de Donald Trump, ha pres força. Tanta força ha pres, que ja s'estan recollint el mig milió llarg de signatures necessàries per tal que al novembre del 2018 es voti si es vol celebrar un referèndum, que ja té data (el 13 de març del 2019) i pregunta: "Califòrnia hauria d'esdevenir un estat lliure, independent i sobirà?" Si hi participa més de la meitat del cens i un 55% dels vots són favorables serà un mandat al governador de l'Estat perquè iniciï el procés de separació dels Estats Units.

Us sona, tot això? Doncs vet aquí algunes coses que encara us sonaran més: Califòrnia representa aproximadament un 13% del PIB dels EUA i, si se separés, seria la sisena economia mundial, al nivell de països com Itàlia o França. Una de les queixes dels independentistes californians és que la solidaritat interestatal els costa més de 16.000 milions de dòlars anuals, és a dir uns 13.000 milions d'euros; això representa aproximadament el 6,5% del PIB californià. M'estalvio els comentaris, perquè els lectors de l'Unilateral són prou llestos per fer les comparacions tots sols.

El paral·lelisme més curiós del cas és que la Constitució dels Estats Units prohibeix explícitament la separació dels Estats federats i, de fet, la causa formal de la guerra de secessió (1861-65) va ser l'intent dels estats de Sud de separar-se de la Unió. Per aquesta raó, els independentistes californians es proposen, en cas de victòria, no endegar un procés de reforma constitucional llarg, complicat i de resultat incert, sinó

adreçar-se directament a les Nacions Unides exigint el reconeixement en virtut del dret a l'autodeterminació.

Que se sàpiga encara no s'ha denunciat ningú davant de cap tribunal per fer aquestes propostes.

A Constituïm hem tingut molt en compte que, atesa la personalitat nacional diferenciada de l'Aran, una cosa semblant podria passar a la República de Catalunya. Per això, la nostra proposta dedica l'article 6 a tractar específicament del reconeixement i drets de l'Aran i en concret el punt 3 diu textualment: "Es reconeix al poble aranès el seu dret a la lliure determinació" És a dir que, a la República Catalana, l'Aran serà el que l'Aran vulgui ser: des d'un Estat independent fins a una comarca amb un estatut especial passant, és clar, per un Estat lliure associat. Tot és qüestió de parlar-ne i posar-se d'acord.

Aquesta previsió, inequívocament democràtica, ja ens ha estat criticada per alguns unionistes: en un acte dels que fem arreu del territori per presentar i debatre la nostra proposta em van preguntar "Per què l'Aran sí i Santa Coloma de Gramenet no, per exemple?" Resposta: "Ara com ara, que jo sàpiga, no existeix cap sentiment independentista de Santa Coloma. Si mai existeix i el partit que el representa té prou gruix electoral, ja en parlarem".

I és que, sempre, la gent s'entén parlant, no enviant als tribunals als que discrepen.